

Niša federacija nima trenutno "nobenega načrta", da bi povalala na Srednji vzhod naše obožene sile kot protiutež proti sovjetskim strokovnjakom, ki so na pozicijah egiptovske narodne obrambe ob Sueškem kanalu in Jilu.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Avenue — 431-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NABOCNINA:

Za Združene države:

\$18.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Friday edition \$5.00 for one year

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

83

No. 132 Monday, July 13, 1970

V podobnih zunanjepolitičnih zagatah

Zdi se nam, da sta Amerika in Sovjetska zveza kar sami po sebi zagazili v podobne zunanjepolitične zagate, ki bistveno vplivajo na njuno zunanjo politiko.

Ameriške bolečine v zunanji politiki so v glavnem vojskovanje v Vietnamu. Nevarnost vojne v arabskem svetu, vprašanje NATO in pa Kitajska. V Sovjetski zvezi je pa vrstni red obrnjen. Na prvem mestu so odnosi do rdeče Kitajske, potem pa vojna nevarnost v arabskem svetu, končno pa mir v srednji Evropi.

Ameriko najbolj mori vojskovanje v Indokitajski. Nihče ne vidi, kakšen bo konec tega vojskovanja, pesimisti se celo bojijo, da bo vojskovanje razširjeno prav tja do kitajske meje. V vojskovanju je namreč zmeraj treba imeti dva. Vsak med njima pa lahko prisili drugega na oborožene spopade. Vojna v Indokitajski ni ravno smrtonosna za našo deželo, pa vendarle toliko vpliva nanjo, da jo hote ali nehoti mora vpoštevati vsa naša mednarodna politika. To seveda hromi našo diplomatsko politiko na vsakem koraku, kar nas še bolj tare kot človeške in finančne žrtve, ki so zvezane z vojskovanjem. Ustvarja nam pa tudi nepotrebne napetosti v naši domači politiki, ki jih čutimo vsak dan v Kongresu in zunaj njega. Vojskovanje moti torej stalno normalni razvoj našega stanja v domači politiki. Zato čim glasnejša zahteva po končanju indokitajske more.

Druga naša velika zadrega je v arabskem svetu. Tam je naša zunanja politika v stalnem precepu. Gospodarski interesi, izraženi v besedi nafta, nas silijo na dobre stike z arabskimi državami. Politični oziri, ki izvirajo še iz obeh svetovnih vojsk, nas pa vežejo na izraelsko republiko. Ako bi bili sami, bi se že nekako izklopali iz te zadrege, toda tu je vmešana tudi Sovjetska zveza s svojimi interesi, ki so pa zgolj političnega značaja, kajti nafte ima Sovjetska sama dosti, saj jo celo izvaža po morju in cevovodih. Ker pa imata Kairo in Tel Aviv vsoge vrste varuše, se jima nič ne mudi, da bi sklenila mir ali vsaj premirje in ga tudi ne bosta, dokler oba varuša, Amerika in Sovjetska zveza, vsakdo med njima, ne pritisne pošteno na svojega varovanca. Počemu ne pritisneta, je pa velika uganka, ki mora dati nanjo prva svoj odgovor Moskva. Amerika je tu zopet odvisna od Moskve, kot je v vojski v Indokitajski od Hanoia odnosno od Pekinga.

Ne boli, pa vendar močno skeli našo zunanjo politiko tudi neurejeno stanje v srednji Evropi. Od Baltskega morja do avstrijske meje se vleče pas, ki ne pozna formalnega miru, je pa poln čeri, ki bi lahko sprožile novo vojsko v Evropi. Na ta pas je navezana cela vrsta mirovnih pogodb, ki še vse visijo v zraku. Najvažnejša je mirovna pogodba z Nemčijo, ki je še ni in je nihče ne upa niti prorokovati, kdaj bo sklenjena. Mi smo pa na to stanje navezani po dogovorih, ki izvirajo iz NATO. Zato tako velika naša želja, da NATO zgubi pomen, naša dežela pa gre s svojimi divizijami domov.

Najmanj pa mislimo na naše bodoče težave s Kitajsko. Prišle bodo gotovo, toda njihov obseg in njihova oblika se pa še ni pokazala na političnem obzorju. Vemo le, da bodo kitajske zahteve hude in velike.

V nič manjših zadregah, če ne večjih, je tudi Sovjetska zveza.

Na prvem mestu jo mučijo odnosi do rdeče Kitajske. Moskva in Peking se ne treta med seboj samo kot komunistični središči, ki vsako želi priti na prvo mesto v komunističnem svetu. Morda to tudi ni glavna želja obeh prestolnic. Morda rabita komunizem le kot sredstvo, da utrdita svoj političen vpliv v komunističnem svetu. Kdor ga bo prej utrdil, bo nasprotniku zadal udarec, ki ga nasprotnik ne bo zlepla prebolel. Zato tako hud boj za vsako komunistično državo, za vsako komunistično stranko, ki ne bo končan morda z možnim dogovorom o razmejitvi v Sibiriji. Moskva in Peking se tega zavedata in sta temu primeroma usmerila in oblikovala svojo zunanjo politiko. Moskva je na tem področju trenutno v slabšem položaju. Zato s tako trmoglavostjo sili na vsaj začasen sporazum s Pekingom.

Ni pa v Moskvi pravega veselja, kadar tam mislijo, kako čudno plešejo zadeve v komunističnem svetu. Sovjetski vpliv v Aziji je v stalnem padanju. Le s težavo drži Moskva zasloni ravnesje v političnem vplivu v Afriki in Latinski Ameriki. Se pa zmeraj boji, da bi se Peking utegnil zagnati v nove propagandne akcije v Afriki in Latinski Ameriki. Najbolj pa Moskvo boli, da njen vpliv pada v jugovzhodni Aziji, akoravno je tam že toliko žrtvovala za Indokitajsko in bo še morala žrtvovati. Njene žrtve ne odtehta pritiška, ki ga izvaja prisotnost kitajskega komunizma na vso Azijo. Zato taka želja, da bi čim prej prišlo do miru v Indo-

kitajski. Zdi se pa, da bosta zopet imeli glavno besedo Kitajska in Sovjetska zveza.

Dosti velika bolečina za Moskvo je tudi vojskovanje v arabskem svetu. Tu se Moskvi godi enako kot Ameriki v Indokitajski. Moskva ima za vojskovanje nesposobnega zavetnika v Arabiji, Amerika pa v Južnih Vietnamcih v Aziji. Zato v Kremlju ne skrivajo želje, da bi v arabskem svetu čim prej zavladalo vsaj premirje, kot je bilo, ako že ne pravi mir. Sovjetski poskusi za mir se vrstijo kot na tekočem traku, imajo pa ravnatko malo uspeha kot Nixonovi v Južnem Vietnamu.

Za nameček ima pa Moskva še težave z agitacijo za "omejeno neodvisnost" v duhu doktrine tovariša Brežnjeva. Ni pretirano mnenje, da nobeni satelitski državi ne diši ta teorija. Dosedaj so vanjo ugriznili le v Pragi, kjer je sedaj najemehkejši odpor proti sovjetskemu načrtu. Treba je pa to doktrino spraviti v življenje, preden se blok Varšavskega pakta začne pogajati z NATO blokom o pogojih za mir v srednji Evropi. K sreči ima tudi Amerika iste interese kot Sovjetska zveza.

Vse te zadrege Moskve in Washingtona imajo pa tudi svojo svetlo stran. Odkrivajo obema, pa tudi vsemu svetu, da na svetu ni vsemogočnih držav, odkar imamo medcelinske rakete in atomske in vodikove bombe. Svet je postal premajhen za nekdanje pojme o suverenosti. O tem zgovorno pričajo dunajska SALT pogajanja, ki so pa zaenkrat le pobožna želja. SALT pogodba je mogoča le takrat, kadar bo dosežen sporazum o nekaterih važnih mednarodnih političnih vprašanjih. Moskva in Washington to vesta toda medsebojno nezaupanje je še preveliko, da bi se dali doseči hitro in zanesljivo trajni uspehi.

CHICAGO, Ill. — Naselja in okrožja, v katerih so živeli in še živijo nekateri slovanske narodnosti v Chicagu, so se v zadnjih 50 letih zelo spremenila. Čehi, ki so bili v svoji četrti med Halstead in Ashland cestama in 16. in 22. cesto zelo gosti naseljeni že pred 75 leti in še vse tja do l. 1940, so se pomaknili proti zahodu med 22. in 31. cesto vse od California do Cicero Ave. in od tam še naprej v Cicero, Berwyn in še dalje. Z njimi so se selile tudi češke trgovine, banke, posojilnice in razne druge ustanove. Okolica okrog cerkve sv. Prokopija na 18. cesti, ki jo vodijo češki benediktinci, je zgrabila mnogo čeških in slovanskih družin. Zdaj je tam okrog največ priseljenec iz naših južnih držav in južno-ameriških dežel.

Tudi trgovine vodijo sedaj ti novi priseljenici; na njih se blešče imena in napis v španščini in južnih narečjih. Vsa okolica ima drugo podobo. Preseljevanje v severne kraje se množi in sili v kraje, kjer so si beli ljudje ustanovili svoje naselbine, šole, župnije in druge ustanove. Pomešati se pa vse to ne da tako, kakor kadar mati vlije v črno kavo belo mleko, pomeša in postavi pred družino. Ne gre tako enostavno, pa naj še tako pridiga, nagovarja in prigovarja. Pota k takim ciljem zahtevajo časa, časa več rodov! Te in podobne sitnosti ne žulijo samo Chicagu. Po vseh večjih mestih in veleimstih po severnih krajih naše Unije tožijo o tem. Nekateri napovedujejo, da bodo te sitnosti naraščale in da bodo postale kaj težke v prihodnjih dveh ali treh letih. Nekateri nam napovedujejo temne in viharne dneve zaradi teh razmer. Dal Bog, da bi se motili in da bi ne bilo tako!

Precej podobno se je spremenilo tudi v okolici hrvatske cerkve sv. Trojice, ki jo vodijo dominikanci. Stare hrvatske korenine so šle, mladi pa so se množili preselili. Župnija pa še vozi naprej.

Poljaki na 17. cesti ob Paulina cesti se še dobro drže. Mladi tudi tu odhajajo. Mnogo jih je že šlo v druge kraje. A Poljaki so po številu močni. Imajo veliko cerkev, šolo in močno župnijo. — Spominjam se dogodka kakih 20 let nazaj. Na dan so začeli tu in tam stopati problemi drugobarvnih ljudi. V škofiji so se začeli zanimati, kam jih napotiti za cerkvene in verske potrebe, vzgojo mladine itd. Tam preko 16. ceste na severni strani onstran železniških prog so se začele naseljevati nove naseljenjske skupine. Misliti so začeli, da bi jim s tem postregla poljska fara. Neke nedelje je prišel od škofije duhovnik, ki je pri mašah govoril o tem. Tako so pripovedovali. Načrt pa ni ušel. Mladi, tu rojeni in tu izšolani Poljaki, so menda po mašah duhovniku pojasnili svoj stališče. Kakor so pripovedovali, nekako takole: "Če se zanimate za nje, kar je prav, tam onstran jih postavite v svetlišče, pa naučite jih istega vzdrževati in bo vse prav."

Tedaj je vodil škofijo rajni kardinal Meier. Od tedaj so imeli Poljaki mir. — Podobne sitnosti imajo tudi Litvinci v okrožjih, kjer živijo, in še drugi. — Proti vsem tem sitnostim je seveda potrebno najti zdravila. Ne samo gledati in poslušati. Tega bi se morali zavedati politični in drugi predstavniki po vseh zveznih državah, najbolj pa v Washingtonu zvezna vlada. Najti je treba zdravila, ki ne bodo ugajala samo eni strani, ampak vsem stranem in potrebam naše družbe. Tiste, ki so doslej razvadili s podpiranjem, da ne znajo drugega, kakor le prejemati podpore, ustvarjati pa malo ali nič, pa naučiti, da se je treba naučiti sodelovati in prispevati za vsak napredek tako v privatnem kot v družbenem življenju.

Čuditi se je, zakaj jim to odločno in jasno ne povedo tisti, ki jim je poverjena oblast za red in mir v javnosti.

* RESNO IN STVARNO ne govori vsak politik. Zakaj ne? Neki vzroki so za to. Boji se zameriti, zato opleta v govorih z besedami tako, da bi gladil po hrbtu ene in druge. Mnogim navi-

hanim politikom se to obnese, vsem pa ne.

Točasno se zdi, da imamo v naši zvezni prestolnici resnega in odkritega predstavnika Unije v osebi podpredsednika Spiro Agnewa. Mož, ki se ne boji odkrito povedati resnice, pa naj ta boli ali reže kogarkoli. To je pokazal, ko je govoril o neprijetnih in za civilizirane ljudi nesramnih dogodkih po naših kolegijih, univerzah in drugih učnih zavodih, katere povzročajo zapeljani študentje, ki razbijajo; tu in tam celo požigajo. Dogodki v Kaliforniji, kjer se zažgali banko, in drugi slučajni povedo, kakšni so. Nekateri predstavniki šol jih celo zagovarjajo, da so upravičeni do takega načina izražanja. Ne tako pa podpredsednik Spiro Agnew. Ta je pred kratkim povedal, kaj misli o takih tipih in tudi kam ti spadajo. Razbijalci, ki delajo take zločine in škode, spadajo v ječe. Tako je poudaril. Pošteno je povedal. Javnost mu je za to dolžna dati priznanje. Če bi predstavniki oblasti tako čutili kakor on, bi ne bilo toliko nesramnih početij po kolegijih in drugih šolah.

R.

Klub slov. upokojencev na St. Clairju

CLEVELAND, O. — Seja Kluba slovenskih upokojencev bo kot običajno v četrtek, 16. julija, ob drugi uri popoldne. Udeležite se seje in si preskrbite vozovnice za na piknik Federacije klubov, kateri bo 5. avg. v AMLA parku. Tiste, ki že imate vozne listke, pa se seje ne boste udeležili, opozarjamo, da bo bus odpeljal izpred SND na St. Clairju točno ob 12. uri, tj. popoldne. Pridite pravočasno! Vas vse pozdravlja

Joe Okorn, tajnik

Domobranskim materam v spomin!

III.

GARY, Ind. — Ko so se pojavili pri nas v gozdovih prvi oboroženi partizani, katere je vodil neki dobro poznani komunist, si zajokala. Vedela si namreč, kaj pride. Veliko si bila brala svoje čase o komunistični revoluciji v Meksiki in na Španskem. — Sedaj vem, draga mati, koliko si ti bila trpela že tedaj, ker si imela tri odrasle sinove, pred očmi pa grozote komunistične revolucije.

Kakor drugod tako se je tudi pri nas začelo gorje strašno hitro. Meseca junija že je kak ducat partizanov oboroženih z eno samo strojnico, povzročilo, da je italijansko vojaštvo požgalo celo našo vas, tj. okoli 80 hiš. Nepo-žgano je ostalo samo 6 hiš; vse druge so pogorele do tal. Z njimi vred so pogorela seveda tudi vsa gospodarska poslopja. Ljudem se je posrečilo, hvala Bogu, zbežati v bližnje gozdove in se tako vsaj zaenkrat rešiti. Italijani so pri tem ujeli le štiri moške in jih kratkoma postrelili. Neko družino: očeta, mater in hčerko, pa so bili odpeljali s seboj partizani in jih pobili. — Ob tisti priliki se je bila italijanska vojska hitro umikala iz gorečih vasi. Jaz sem se v tistem času skrival razmeroma v bližini vasi. Brž ko so jo Italijani pobrali, sem hitro stekel domov. Uspel sem, ko je pogasiti nekaj od naših gorečih hiš, tako da nam ni prav vse pogorelo in da smo pozneje spet za silo živeli v njej.

Ker se tvoji sinovi, draga mati, niso hoteli spajdašiti s komunisti-partizani in sodelovati za komunistično stvar, smo seveda vsi prišli na njihovo črno listo. Tako se je bilo zgodilo, da so kljub veliki čuječnosti že v začetku meseca julija komunisti odpeljali tri tvoje sinove. Ker si dobro poznala komunistično ravnanje, si upravičeno mislila, da zadnjikrat vidiš te svoje tri

sinove. Ko si pa bila že isti večer zvedela, kje nas imajo zaprte, se v svoji veliki ljubezni nisi ustrašila komunistov. Drugo jutro na vse zgodaj si prišla v Gaberje. Kot ranjena zver si jokala, rotila in prosila komunistične bandite, oni pa te niso hoteli poslušati. Videl sem te bil skozi lino kleti, v kateri smo bili zaprti. Slišal sem bil tvoje obupne vzklrike in prošnje, pa sem bil, danes to priznam, plašljivec; nisem imel poguma, kakor si ga bila imela ti, da bi te bil vsaj poklical. Verjel sem bil stražarju, da bi bilo to pomenilo mojo gotovo smrt.

Draga mati, danes te lepo prosim, oprusti mi to! Ti si takrat mislila, da so tvoji sinovi že mrtvi. Tebi pa bi bilo gotovo lažje, da sem te bil takrat poklical. Toda jaz takrat nisem mogel spraviti glasu iz grla. S puškinimi kopiti in meterskimi poleni so nas bili prejšnji dan obdelovali do nezvesti. Kakor pest debele bule smo imeli po glavah. Mati, bolje je, da nas takrat nisi videla. Enega od tvojih sinov so bili obsodili na smrt in ga že naslednji dan odpeljali na morišče, kjer je bil priča strašnega mučenja in umorov cele vrste drugih. Bila pa je, še danes tega ne razumem, gotovo božja volja, da so tvojeja na smrt obsojenega sina izpustili. — Po treh dneh sta se vrnila domov tudi druga dva tvoja sina. Takrat si bila ti, draga mati, v vsej svoji nesreči neizmerno vesela vrnitve svojih sinov. Trdno si verovala, da je bila pri tem božja pomoč; da te je uslišala Marija, ko si se tako goreče zatekla k Njej za našo rešitev.

Kdo more doumeti, kako je bilo tebi, draga mati, pri srcu, ko ti je tvoj sin, kljub strogi partizanski prepovedi, povedal, kako so nas tri in druge mučili in na kako grozen način so morili pred njegovimi očmi?

(Dalje sledi)

Stanko Mrak

Klub upokojencev na Holmes Avenue

CLEVELAND, O. — Zaradi neke napake, storjene ob najemu pikniških prostorov, našega klubskega piknika 15. julija ne bo. Da ne bomo ostali brez te prireditve, bomo imeli po sklepu zadnje klubove seje pikniško zabavo 22. julija v Slovenskem domu na Holmes Ave., in sicer zunaj; če bo pa slabo vreme, pa notri. Rekli smo: piknik mora iti naprej! Začetek piknika je popoldne. Zapeli bomo pesmico "Pri farni cerkvi". Ker klubu ne bo treba plačati ne najemnine za pikniški prostor ne za bus, zato bo vse v pol cene, tj. pol za denar pol zastoj. Prostora bomo imeli dovolj tudi za balincanje kakor tudi za pogovor in hladni javorovi senci. Kdor bi se rad pridružil našemu veselemu klubu, naj pride 22. julija na to našo prireditev in se tam priglasi za člana. Na svidenje v polnem številu!

Anton Skapin

Troje pisem iz Evrope

CLEVELAND, O. — V naslednjem pričujemo daljše odlomke iz treh pisem, od katerih je prvo iz Nemčije, drugo iz Švice in tretje iz Švedske.

"KNJIGI MI ODPIRATA OČI." Z velikim zanimanjem sem prebral knjigi "Ljudje pod bičem" in "V Rogu ležimo pobiti". Po mojem mnenju ti dve knjigi odpirata oči slepim in zapeljanim. V skem u Slovincu svetujem, da ti dve knjigi prebere, da bo znal presoditi zgodovino zadnjih 30 let naše domovine.

V šoli so marsikaj napačno učili; o tem sem sedaj čisto prepričan. Nam so vedno govorili, da so bili samo drugi krivi. Vse lito so pisali o nacističnih zločinih. Kaj se je pa pri nas dogajalo po koncu vojske? Zakaj se o tem doma nič ne piše?

Jaz sem vedno mislil, da je bil moj stric na napačni poti. Zdaj pa vidim, da je imel v marsičem prav. Če bi Američani tako delali s svojimi nasprotniki, kot se je to pri nas dogajalo po vojski, potem Nemčija danes ne bi nudila kruha 300,000 Jugoslovonom.

J. P., Nemčija

"ZAKAJ SAMO EN DUŠNI PASTIR?" Letos nas je v Bernu že drugi obiskal naš dušni pastir. Konec januarja se je v kripti Miklavževе cerkve pri Burgernzielu brala prva slovenska maša v švicarski metropoli. V marcu pa smo imeli prav tam v soboto zvečer pred Tiho nedeljo mašo, ki je bila hkrati priprava na velikonočne praznike.

Kot običajno je po maši stekla beseda o novicah in težavah, ki spremljajo delo in življenje v tujini. V domovini malokdo pomisli, pred kakšne probleme je postavljen naš človek, pa najsi bo to fant ali dekle ali pa celo družine, ki gredo v tujino s trebohom za kruhom. Je že tako, da se bolj nagibamo k pomilovanju zgodovine kakor k odkritemu pogledu v sedanost. To je pač laže. Zelo razširjeno je celo mnenje, da reši dober zaslužek vse težave in da je edina skrb delavca na tujem, kam vtakniti obilni denar. Redko kdo se zaveda, da je človek na tujem izpostavljen težavam, ki jim ni vsakdo kos. Marsikakšna tragedija se odigra prav na tihem in niso ravno redki tisti, ki jih težave stro.

Pri vsem je najboljši, čisto tudi edini svetovalec v težavah, še vedno dušni pastir. A tu je druga težava: Rojaki, raztreseni po vseh švicarskih kantonih, so le težko dosegljivi le enemu slovenskemu duhovniku, ki je z delom že tako preobremenjen. Kljub dobrim prometnim zvezam, po katerih Švica slovi, je po tej gorati deželi težko potovati sem in tja, zlasti še v zimskem času, ko je treba delati velike ovinke zaradi neprehodnih prelazov.

Slovenski izobraženec

"SVOJEGA DUHOVNIKA MORAMO PODPRETI!" Naš slovenski dušni pastir na Švedskem ima mesečno plačo, kakor smo zvedeli, 300 švedskih kron. Vsi vemo, da s tem denarjem ne moreš živeti. To je sramota.

Ne vem, če bo vesel, ko bo bral te vrstice, a mnenja sem, da bi mu morali mi, slovenski katoličani pomagati.

Švedski duhovniki imajo mesečno plačo, ki se suče okrog 3,500 kron in navzgor. Poleg tega imajo zastoj stanovanje in vsako delo zunaj fare posebej plačano.

Naš dušni pastir mora mnogo potovati. S tem je združenih mnogo stroškov (hrana, prenočišče, vožnje...).

Ko bi dal vsakdo od nas, ki zaslužimo, mesečno po 10 kron, bi bilo s tem našemu dušnemu pastirju pomagano.

Če bi nas moral on zaradi pomankanja kaj nekoč zapustiti, bi bila pač ta sramota za nas poleg velike škode.

U. F., Švedska

Prometne nesreče

MARIBOR — Mariborska policija je na svojem ozemlju obravnavala lani 2.293 prometnih nesreč, v katerih je 47 oseb izgubilo življenje. Huje in laže je bilo poškodovanih 681 oseb, škoda je bilo pa za čez tri milijone dinarjev. Zaradi pijanosti je odvezla 313 voznikov dovoljenj, zaradi prekrškov pa prijavila sodniku 2.419 oseb. Ker vozila niso več odgovarjala predpisom, so vzeli 455 registrskih tablic. Pri nadzorovanju so zalotili 1.352 oseb, ki so vozile brez vozniškega dovoljenja, 415 je bilo od teh povrh še pijanih. Na manjše prekrške so opozorili 26.131 oseb.

ZADNJA PRAVDA

J. S. BAAR

"Res je, res," ji je pritrdil oče, in vsi so se dvignili. "Danes ste kosili na mojem, in pridno ste delali, zato dam danes za pivo. Tako sem vesel, kakor že davno ne. Ta travnik me vselej tako razveseli. Prosim vas, otroci, nikar ga ne delite, ko umrjem, ampak pustite ga celega; naj bo za spomin, da je bilo Porazilovo posestvo v Klenči enkrat en sam grunt. Skupno ga kosite, skupno sušite arnico in otavo, in šele kopice. In če se kdaj sprete — česar pa Bog ne daj — ta travnik vas bo spravil, pa mene se boste spomnili in jaz se bom še v grobu veselil."

Čudno ginjen je prošil in opominjal stari Porazil še po potu in vsi so obljubili, da bodo ubogali, pustili travnik cel; skupno, ga bosta gnojili obe družini, skupno kopali jarke, kosili in davke plačevali. Veselje se je vrnilo v srca vseh. Prišli so iz gozda; širni kraj se koplje v solnčni luči pred njimi. Prvi konec Klenči jih pozdravlja; Simnova žaga in mlin, Orel, lončarske peči in Mavrova tovarna. Adam je nenadoma vrgel svoj klobuk v zrak, skočil za svoj klobuk in ga v letu ujel, zavriskal in začel peti:

"Huž jsmo žita posekali — huž z ních melou mouku, ičko kosy nabrousime na zelenou louku."
"Smo žita poželi, že meljejo moko, zdaj kose bomo vzeli na zeleno loko!"

Tudi Martina je zaneslo njegovo naravno, srečno veselje. Dodličke ni bilo treba nikoli prositi, kadar se je pelo; tudi oče je veselo pomagal. Samo Manca je šla nekaj korakov pred njimi in molčala, ker ni znala peti. "Molčali bi in ne noreli," jih je karala v mislih, "gremo kakor od ženitovanja in ne od dela." Toda naglas si ni upala reči niti besedice.

Komaj so pospravili v Klenči otavo in se poslovili od travnikov, že jih je klicala zopet njiva. Treba je misliti na jesensko setev, na rž in kak mernik pšenice. Krompirjevka je orumena, se suši in postaja črna, krompir zori; zeljnate glave se belijo, buče so velike kot glava in repa sama leze iz zemlje na površje. Dela je povsod, da se človeku kar v glavi vrti. Povrh je še dan vedno krajši, megle se ne umakne iz gozda po cele dneve, pogosto dežuje in zima se oglašja z občutljivim hladom.

"Oče, bodite tako dobri, pazite nam na hišo in opravljajte živino, jaz se bom peljal z Martinom v mesto," je zaklical Adam v sredo pozno zvečer čez ograjo.

"Kaj bo pa Dodlička delala?" je oporekal oče.

"Dodla in Manca, obe se peljeta z nama; — pravita, da morata v mestu nekaj kupiti."

"Aha," je zažvižgal stari in se hudomušno namuznil, spomnil se je otroških avbic, poveljev in kapič z rdečimi pentljami in rekel:

"Le peljite se brez skrbi, dobro prodajte in srečno se vrnite!"

Komaj je v četrtek zjutraj odzvonil cerkvenikov stric v zvoniko dan, so šli mladi Porazilovi na pot. — Vozovi so pod tovorom ropotali; na vsakem je bilo naloženih vsaj dvajset vreč "klenške pšenice", kakor so v okolici zasmehljivo imenovali krompir.

Za vozovi sta šli skupaj mladi ženi, obe sta nešli košarice na rokah. — Na glavah sta imeli velike volnene rute: pogovarjali sta se in posvetovali, kaj in kje bosta kupovali. Več je govorila Dodlička, ki je kot kroja-

čeva hči in izurjena šivilja dobro razumela take reči. "Oh, da bi le čas imela, sama bi si vse sešila za tega otročka, ne enega samega vbođa bi ne smele narediti tuje roke. Toda vedno sem vprežena: do šivanke ne pridem razen v nedeljo popoldne, in še takrat s težavo zašijem z debelim sukancem, kar raztrgava z Adamom med tednom. — Kako bi mogla sedaj veziti! — Le poglej moje prste: — sami žuli — šivanke še čutim v njih ne." In pokazala je svakinji svoje zdelane roke.

"Verjamem, da ti je težko," jo je pomilovala Manca, "toda nič ne pomaga, moraš se privaditi."

"Saj se ne pritožujem," se je veselo zasmejala Dodlička in z drobnimi koraki stopicala ob Mancini, ki je korakala kot vojak. "Kaj ne, Manca, botri si bomo," je po kratkem molku navedla začela pogovor Adamova zgovorna ženica, "ti boš mojemu in jaz tvojemu krstna mati."

"Seveda; kaj bi drugod iskali botrov!"

Tako sta med pogovori prišli k Domažlicam. Pred mestom pri križu sta obuli nogavice in čizme, spustili spodrecana krila in predpasnike in počakali na vozove, ki sta jih precej prehiteli. Vsaka se je pridružila svojemu možu, in tako so pripeljali v mesto. Voz za vozom je drdral, cesta jih je bila polna. Na trgu pri zgornjih in spodnjih mestnih vratih so bili stražniki in mestni uslužbeni, ki so pobirali tržnjo pristojbino za prostor in določevali, kam naj kdo zapelje. Tesno se je moral uvrstiti voz zraven voza, da so se skoraj dotikali z osmi, da je tržni prostor zadostoval. Skozi spodnja vrata so prihajali kmetje iz spodnjih hodskeh vasi: iz Hrastavice, Borice, Milavče, Kyčova in Mrakova. Večinoma so imeli vprežene konje, pa kakšne konje! Sami groši po životu in na opravi polno bleščečih medenih skledic, krožkov in zaponk. Komaj so jih pridržali, že so rezgetali in se spenjali; takoj so jih morali izpreči in peljati v gostilniške hleve, da se ni zgodila kaka nesreča. Hlapci so vrgli vsak svojo vrečico ovsa čez ramo in so jih ponosno peljali na dolgih vajetih; tlak je grmel pod podkvmi; čimbolj pa so konji našajali, tem ponosnejši so bili kmetje. "Spodnji" kmetje so bili sploh bahavi — tudi smodke so že pušili in hrenovke so si kupovali. Pa saj so si lahko privoščili. Na vozovih so imeli na prodaj v platinenih vrečah pravo pšenico, ječmen, rž in oves. Vsak je vrgel vrečo z voza na tlak, jo postavil k sprednjemu kolesu, razvezal, razgrnil, da se je zrnje žoltilo v njej kot zlato. Branjevci, peki, mlinarji in molarji so se sprehajali med vrsto voz; segali so v izložene vreče, zajemali v perišče žito in ga ogledovali. Presipavali so ga iz dlani v dlan, pihali vanj, duhali, grizli posamezna zrna, vpraševali po ceni, metali zrnje zopet nazaj v vrečo — in nemi stopali k drugemu vozu. Tako so ogledovali tržno blago, kje in kakšno je na prodaj. Ne prodajati ne kupovati se ni smelo pred devetimi. Pa tudi potem so svoje kmalu pokupili domači ljudje in kmetje so prodajali nato največ žitnima trgovcema Leviju ali Gibianu. Hlapci so znosili vreče pod streho. Desetico so zaslužili za vsako. Kmet pa je šel samo z listkom v trgovino po denar. Res, prava gospodala!

Tako je bilo, pod dekanjsko cerkvijo pri spodnjih vratih na žitnem trgu. Popolnoma drugače je bilo na nasprotnem koncu trga pred samostanom in mestno hišo.

(Dalje prihodnjič)

Major Barre in Slovenci

CLEVELAND, O. — V dneh 13. - 14. junija 1970 nas je prišel v Cleveland in Genevo, Ohio, obiskat major Paul Herbert Barre, doma iz Montreala oz. "Kraljevske gore", ki nas je slovenske in druge jugoslovanske begunce v usodnih dneh maja in junija 1945 v Vetrinju in Avstriji vzel pod svojo zaščito kakor močni kanadski medved (naj bo grizzly ali pa navadni medved) in tisoče in tisoče izmed nas rešil prisilne vrnitve. Članek o ožadju te zgodovinske epizode je v slovenščini napisal g. Zdravko Novak. Članek je bil izšel v Ameriški Domovini 9. junija 1970. Kar mene in še nekaj drugih daljnovidnih Slovencev in Jugoslovanov moti, je, da se še danes večina ljudi ne zaveda pomembnosti tega, kar je major Barre za nas Slovence in druge Jugoslovane naredil. Za nas Slovence je on "feldmaršal" Barre, kajti naredil je za Slovence več kot vsak feldmaršal.

Zdi se, da se le malokdo zaveda, da če ne bi bila prisilna vrnitev (repatriacija) ustavljena v Vetrinju in če je ne bi ustavila oseba, ki je bila tam v službi ravno takrat in ob tistem času, bi bili begunci pred komunizmom vrnjeni ne samo iz Vetrinje in drugih delov Avstrije, marveč tudi iz Nemčije in končno tudi iz Italije. Mnogi od tistih, ki so mislili, da so "varni" v Italiji, se tega dejstva še danes ne zavedajo. Tako se tudi ne zavedajo, kakšno važno vlogo so dogodki v Vetrinju in intervenciji majorja Barre-jar igrali tudi zanje. Za zagonetke tistih dni ve le ljubi Bog; ali ena stvar je trdna: Če bi se v tistih usodnih dneh major Barre ne zavzel za slovenske in druge begunce, kakor tudi za preostale protikomunistične borce, pač pa se odločil, narediti nič ali pa slepo ubogati Zavezniško visoko komando in njen "stari armijski postopek" (Old Army Policy) prisilne vrnitve, bi bili vsi civilni in preostali vojaški begunci prisilno vrnjeni v domovino najprej iz vetrinjskega taborišča, nato pa takoj še iz drugih taborišč v Avstriji, iz Nemčije, in končno tudi iz Italije. Ni treba posebej omenjati, da bi bila večina teh vrnjencev dočakala isto usodo, kot so jo četniki, domobranci, civilisti in drugi, ki so pred tem bili prisilno vrnjeni, in katerih kosti so razmetane neznano kje po raznih krajih lepe Slovenije. Po več ali manj dolgem mučenju najstrašnejše vrste so večinoma bili pobiti v skupnih grobovih pod osebnim nadzorstvom

Ko je major Barre prišel na in odredbo Tita, Kardelja, Milovana Djilasa, Borisa Kidriča, Mitje Ribičiča in drugih znanih morilcev — kriminalcev, ki so se danes na krmilu komunistične Jugoslavije, toda kljub temu češče in od svobodnega "slepega" in naivnega sveta kot veliki "osvoboditelji" jugoslovanskih narodov in celo kot veliki "človekoljubi", kakor je češčen veliki morilec Lenin!

Ko je major Barre prišel na

Koroško, mu je njegov komandant polkovnik naročil, naj gre pogledat, kaj neki so tiste množice ljudi, ki so zbrane na vetrinjskem polju, in naj ugotovi, zakaj pravzaprav so tam, ali so prišli na piknik ali kaj? To že samo po sebi nakazuje, da je takratna britanska vojaška komanda vedela kaj malo, kaj se pravzaprav dogaja in kaj storiti s temi ljudmi, in se ji je najbrž zdelo najbolj enostavno, te ljudi vrniti, od koder so prišli, kajti kdo se ne bi hotel vrniti v domovino? Vedno bolj se zdi resnično, da so se v ožadju dogajale razne kupčije med Angliji in med partizani ter da so verjetno domobranci in vrnjeni četniki in civilisti tudi bili žrtev teh kupčij. Poizkusi takih kupčij so se ponavljali še več let pozneje, kar lahko marsikdo potrdi, ki se še spominja taboriščnih let.

Glede na tako stanje in navidezne zmešnjave in nevednosti od strani Angležev tiste dni na Koroškem, kakor tudi glede na njihove dvoličnosti, moramo potem dati še večjo čast in priznanje majorju Barreju za njegov odločen in sočuten postopek, s katerim se mu je posrečilo ustaviti nadaljnje prisilno množično vračanje. V slovenski in svetovni zgodovini bo on vedno znan kot "major" Barre; za slovenski narod in ljudstvo pa je on za vedno "feldmaršal". Pred 25 leti je takoj doumel, da je slovenski narod, čeprav majhen po številu velik po duhu. To je v bistvu ponovil v svojem pismu meni z dne 18. junija 1970, ki pa je namenjeno vsemu slovenskemu rodu po vsem širnem svetu in v Sloveniji, in ki ga je poslal po svojem obisku v Clevelandu in na Slovenski pristani v Genevi v dneh 13.-14. junija 1970, kjer so se zbrali Slovenci, Hrvati, Srbi in Črnogorci in njihovi zastopniki iz raznih krajev širnih ZDA, Kanade, Argentine in od drugod, da pozdravijo tega velikega "moža dobrega srca" — moža v svojih lastnostih tako podobnega velikemu vodniku Šošonskega Indijanskega naroda, Washakie-ju!

Naj bo še omenjeno, da je v teku obiska pri nas major Barre izrečno želel, naj pred njim govorimo slovensko, kajti slišati je hotel naš materinski jezik; ugotovil je, da je slovenščina lep jezik in v njegovem pismu berno med vrsticami, da želi, da slovenski rod ohrani ne samo srčno slovensko kulturo, ampak tudi svoj slovenski jezik, in naj te vrednote starši, učitelj, učitelj in drugi ohranjajo in izročajo svojim otrokom oz. mlajšemu rodu, od generacije do generacije do konca sveta in do večne sreče. (Pismo je bilo v izvirnem jeziku objavljeno v angleškem delu AD v petek, 10. julija 1970.)

Združeni in edini, kličimo vsi Slovenci in Slovenke iz vsega sveta, tudi oni iz Slovenije, v slogi in bratstvu z našimi brati in sestrami Črnogorci, Hrvati in Srbi, našemu skupnemu prijatelju in dobrotniku, "feldmaršalu" Barre-ju, iz vsega srca:

Bog z Vami!

Bog Vas živi vse, ki ste dobre volje!

Dr. Valentin Meršol, doma iz Radovljice

DALJNOGLED ALI DROBNOGLED? — Na prvi pogled bi utegnili biti priprava, ki jo ogleduje knjižničar Michigan State University, daljnogled, pa je dejansko drobnogled, kot so jih rabili v 18. stoletju.

TONY KRISTAVNIK

PAINTING AND DECORATING

Telephone: 946-8436

društveni delavec, bivši tajnik št. 20 ADZ, bivši predsednik SND na E. 80 St., bivši tajnik Rainbow Hunting Cluba, predsednik ADZ št. 10 in podpredsednik št. 63 KSKJ, član in bivši predsednik Kluba slov. upokojencev za Newburgh. Pogreb je bil iz Fortunovega pogrebne zavoda na 5316 Fleet Avenue Pavla na Chardon Rd., nato na Kalvarijo.

Helen C. Missus

V petek ponoči je umrla v Richmond Heights General Hospital Helen C. Missus, 30001 Lakeshore Blvd. Stara je bila 54 let. Zapuška moža Antona, 3 hčerke in 2 sina, dva brata in dve sestr. Pogrebna opravila bodo v ponedeljek zjutraj ob 9.30 v cerkvi sv. Magdalene, Willowick. Pokopana bo na Kalvariji. Pogreb oskrbuje Grdinov pogrebni zavod na Lakeshore Blvd.

Bliss bo pomagal republikancem v Ohio do denarja

CLEVELAND, O. — Ohajski republikanci se bojijo, da bodo tudi v denarnih stiskah, ne samo v političnih. Zato so naprosili bivšega republikanskega načelnika Blissa, naj jim pomaga nabirati denar. Bliss je pristal na prošnjo. Dve bolečini taret republikanske finance. Na eni strani je gospodarski zastoj o hromil požrtvovalnost velikih dobrotnikov, na drugi strani so pa skandali v Columbusu zjezili pristaše, da bolj kritično gledajo, kaj dela stranka z nabranim denarjem. Sreča pa je, da uživa Bliss še zmeraj splošno zaupanje vseh republikancev.

Sodišče potrdilo obsodbo boksarskega prvaka

NEW ORLEANS, La. — Apelacijsko okrožno sodišče v New Orleansu je potrdilo obsodbo znanega boksarskega prvaka Cassius Clay-a.

Kot znano, se je sicer bojevit mladenič hotel izogniti vojaški dolžnosti, da se je enostavno proglasil za muslimanskega duhovnika. Clay je bil 20. junija 1967 v Houstonu obsojen, ker se ni odzval odsluženju svoje vojaške obveznosti.

Ženske dobijo dek

Izkušene za delo na strojih na električni pogon. Velika plača od kosa. Nadurno delo. Kličite Vicky Knapp 771-3633.

LENHOW CORP.

1239 W. 9 St. (2nd floor)

(133)

Delo za žensko

Starejša ženska dobi hišno delo, nekaj kuhanja in pospravljanja. \$35 tedensko in stanovanje in hrano. Kličite IV 1-4766 po 5. uri ali v soboto in nedeljo celi dan.

(134)

Female Help Wanted

FEMALE FACTORY — PACKERS AND ASSEMBLERS KROMEX CO. KITCHEN WARE PRODUCTS 880 E. 72 St.

South off Shoreway on E. 72 St. Apply between 7 AM and 11 AM Monday thru Friday. 4th floor. Bring Social Security card.

(132)

Male Help Wanted

Help Wanted — Male Short order cook, full time. CROATIAN TAVERN 3244 St. Clair Ave. 771-4727

(132)

Odvetniki, ki so Clayja zagovarjali, so svojo obrambo utemeljevali na tehnične napake pri zbiranju dokazila o Clayjevi krivdi. Kot dokazni material proti Clayjevemu tolmačenju o njegovem duhovniškem statusu so navedli tudi nekaj telefonskih pogovorov, ki jim je oblast prisluščovala, kar je ilegalno. Sodnik je izjavil, da vsebina telefonskih razgovorov ni vplivala na obsodbo in je prvotno obsodbo Cassius Clayja potrdil.

Boksarska komisija je zaradi protizakonitega ravnanja Cassius Clayju uradno odvzela koksarsko svetovno prvenstvo.

Čestitke in voščila

Čestitke

Vinko Levstik, slovenski hotelir v Rimu, praznuje 45-letnico svojega rojstva, ob kateremu iskreno čestita

Karol Strnad

MALI OGLASI

V najem

hiša za eno družino, dve spalnice, na E. 146 in Lake Shore Blvd. Nobene živali. \$95.00 na mesec. Kličite 729-1155.

(x)

V najem

Čisto, 6-sobno stanovanje, duplex, se odda odraslim na 980 E. 77 St. Ne mačke ali psa.

(133)

V najem

Oddamo tri neopremljene sobe in kopalnico, zadaj, spodaj, na E. 71 St., eni ali dvema osebam. Kličite 361-0989 po 5. uri pop.

(133)

Naprodaj

hiša za dve družini, 4-4, prijazno. Polna klet, na 1057 E. 72 St. Kličite 391-8912 po 5. uri zv.

(132)

V najem

na E. 61 St.; tri sobe zgoraj, pripravo za dvojico ali ena ali dve ženski. Kličite po 6. uri zv. 475-2644

(mwf-x)

V najem

4 neopremljene sobe se odda zgoraj, mirnim starejšim ljudem pri E. 185 St., blizu trgovin. Kličite 531-0371.

(132)

Prijatelj's Pharmacy

IZDAJAMO TUDI ZDRAVILA ZA RAČUN POMOČI DRŽAVE OHIO ZA OSTARELE AID FOR AGED PRESCRIPTIONS

4141 Clair Ave. & 68th St. EN 1-4766

DARUJTE ZNAMKE ZA MISIJONE!

Želite pomagati misijonarjem? Darujte jim rabljene znamke. Odrežite jih tako, da ne poškodujete zobčkov. Funt rabljenih znamk lahko nahrani lačnega otroka v Afriki za en dan! Misijonarji Vam bodo hvaležni za rabljene znamke, katere pošljite na naslov:

Misijonski krožek Attn: Fr. Feryan) Collegio San Antonio 124 Via Merulana Rome, Italy — Europe

(x)

Pralni stroj

Naprodaj je "Easy" pralni stroj, v dobrem stanju. Kličite 881-7244.

(133)

Naprodaj

Dvojna postelja v dobrem stanju in 36" Tappan plinska peč. Kličite 881-3087.

(134)

LUIS COLOMA:

MALENKOSTI

Jakob se je prisiljeno zasmeljal, stric Frasquito pa je vneto nadaljeval:

"Kajne, dal mi jih boš, Jakobček, prrijatelj? Teh še nimam. So prprav znameniti. Seve, ako jih ne rrrrabiš... Vsaj enega si vzamem!"

Čuden pojav, pa zelo pogost pri značajih, kakršen je bil Jakobov! Štiri ure se je boril s

CHICAGO, ILL.

REAL ESTATE FOR SALE

OAK PARK — Cent. air. Crptg., 3 bdrms., 2 baths, compl. equipped kitchen. Washer & dryer. Balcony. 2½ car gar. w-radio door. Fin. avail. \$42,700. By Owner 681-2342 or 386-0167. (133)

BRK. RANCH — Modern — 10 yrs. old. 6 rms., 3 bdrms., cent. air cond., fin. bsmt., fam. rm., 2 car gar. \$28,000. Walking distance to everything. By Owner. 235-3058. (133)

OAK LAWN — Townhse. Maintenance free. City and sub. transp. 7 rm. 2 yrs. old. Air cond. All electric. 3 bdrm., 2½ baths. Crptg. & drapes. Firepl. All appls. \$42,000. By Owner, eves. aft. 7 p.m. Call 422-1345. (134)

APARTMENTS TO RENT

1 & 2 Bedroom Apts.

\$155 & Up

Hillside & West Suburban apts. Will include stove, refrigerator and air conditioning. Storage Area. Free parking space.

VINCENT REALTY

4850 Butterfield Rd.
HILLSIDE 449-6477

(132)

Help Wanted Male & Female

• EXCELLENT OPENINGS •

NURSE ANESTHETIST

To join department of 4 anesthesiologists and 4 CRNA's. Immediate openings to staff expanding facilities. Excellent fringe benefits.

MEDICAL TECHNOLOGIST A.S.C.P.
DIETITIAN - A.D.A.

All salaries open depending on experience and qualifications, 300-bed General Hospital. — Write, apply, or call collect to:

Mr. D. W. SCOTT, Personnel Department

DANBURY HOSPITAL

Danbury, Connecticut Phone: (203) 744-2300
An Equal Opportunity Employer

(132)

FEMALE HELP

PAYROLL TIME KEEPER

Girl to prepare time cards for accounting department. Figure work involves decimal calculations of bonus rates using calculator. Light typing and good figure aptitude required. Must have own transportation to brand new plant in Bensenville.

CALL

PROTECTOSEAL COMPANY
243-1400

(132)

MALE HELP

TIME STUDY
ENGINEERS

Energetic Time Study Engineers, experienced in development of standard data with watch and board in machining and sheet metal operations. Join us in our new Bensenville plant.

CALL

PROTECTOSEAL
243-1400

(132)

je z ljubeznivo vsiljivostjo prigarjal, naj ostane. Lice se mu je izotožilo, in prav dobro se je podajala tuga njegovi možati lepoti. — Ali mu noče žrtvovati nekaj trenutkov, je rekel, čuti da se tako pobitega, žalostnega, tako osamljenega na svetu...

Začuden ga je pogledal stric Frasquito in radovednost ga je pridržala v Jakobovi sobi. Morebiti pa zve kaj o skrivnostih, ki se je o njih govorilo ta večer na terasi Grand-hotela, zakaj je zapustil Jakob tako naglo Carigrad? Spomnil se je stric, da je pred petdesetimi leti slišal v šoli Horacove besede, da napravi vino človeka zgovornega — in sprejel je vabilo na punch.

In Horac se ni zmotil — Jakob je začel pripovedovati...

Počasi je govoril, tiho, v odmorih, kakor človek, ki ga tlačijo težka skrb, ki kapljo za kapljo izliva bridkost, katere je duša polna.

Mori ga vest, je pravil, spomin na strašen dogodek, pri katerem je — zoper svojo voljo — sodeloval, radi katerega je moral bežati iz Carigrada, s potrjim srcem in s krvjo na vesti...

Stric Frasquito je poskočil v svojem naslonjaču in široko je odprl oči. Jakob pa je sklonil glavo med roke, gledal v svojo prazno čašo in molčal.

"Prrijatelj, to je pa hudo, hudo," je mrmral stari, in ker je Jakob še vedno molčal, ga je skušal pripraviti do besede.

"Najbrž je bilo žensko krilo vzrrok—?"

"V tem slučaju čevlček — kar pa je na Turškem vseeno."

In kakor bi hotel z vso silo vreči od sebe težo, ki ga je tlačila, je namah začel praviti povest o kadini Sarahi.

Stric ga je poslušal z odprtimi usti. Bolj in bolj je lezel v naslonjač, kakor bi ga bilo strah, da je tako majhen v primeri z junakom, ki je romantično, strašno zgodbo v silnih potezah slikal v njegovi domišljiji... In on — on jo prvi sliši, on naj bode bodi kronist te zgodbe... In ko je stric Frasquito pomislil, da jo je on prvi raznesel na vse štiri vetrove to zgodbo, takrat je začel rasti in rastle je v naslonjaču, rastle, dokler ni svojega junaka dorastle in se zljil z njim v eno osebo. Le škoda, da je bilo prepozno, leteti še tisto noč od hiše do hiše in raztrobiti novico!

Jakob je čital te misli na neumnodomisljivem stricem obrazu. Ni se mogel držati lahkega nasmeha. Svoj prvi namen je dosegel. Jutri bo zgodba o kadini romala po celem Parizu in bo častno opravičila njegov beg iz Carigrada, za bo obdala s sijajem romantičnih, nemogočih, neverjetnih dogodkov in ga bo postavila na najvišji steber, na katerega stavi svoje enodnevnice junake nevredno ljudstvo, ki se lovi za novicami in zgodbami.

Dobro je poznal Jakob to občinstvo. En sam dan mu je zadoštoval, da varno stopi na novo pot, na katero so ga peljali njegovi načrti.

Pa hotel se je še bolj zavarovali. Molče je stopil k svojemu kovčegu, je vzel iz njega neko stvar in rekel stricu:

"Edini spomin na moje življenje v Carigradu..."

Droben čevlček je bil, narejen iz bele svile, obšit z zlatom in smaragdi, dragocena umetnina. Nobena nožica ni bila tako nežna, da bi ji bil ta čevlček prav, le kaka senora bi si ga postavila na svojo mizico in v njem shranjevala svoje bisere in drugi lišp...

Stric Frasquito je ostrmel; nepremagljiva, zapeljiva želja se mu je rodila globoko v duši in se je strahoma in plašno ustavila na njegovih ustnicah. Svoj največji zaklad, svoje umetno zobovje iz delavnice slavnega Ernesta bi dal, če bi smel le štiriindvajset ur imeti v svojih rokah to dragocenost in jo nositi po salonih, kazati radovednežem ta vidni dokaz roman-

tične žaloigre, ki mora biti jutri obvezni predmet vsem pogovorom. Ves Pariz naj bi se klanjal temu čevlčku z Jutrovega, on pa, on, stric Frasquito, bi bil veliki duhoven, ki bi razkazoval to svetinjo trumi radovednežev.

In kakor da je Jakob na njegovem srcu bral to željo, je stopil iz višine, ki ga je vanjo stavil stari, in mu je rekel:

"Stric Frasquito, stori mi uslugo..."

"Kakšno?"

"Vzemi tole—!"

"Ampak — prrijatelj—!"

"Da—! Le —! Vzemi, da mi ne bo več pred očmi. Zame je bidek spomin, zate pa posebnost, ki si jo postaviš na svojo mizico!"

"Ampak — prrijatelj — Jakobček — ne vem, ali smem—?"

"Smeš! Smeš! Vzemi čevl-

JULIJ						
Sa	Mo	Ti	We	Th	Fr	Sa
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

KOLEDAR
društvenih
prireditev

JULIJ

18. — Kresni večer na Slovenski pristavi. Kresni ogenj ob 8.30 zvečer.

26. — Slovenska šola pri Mariji Vnebovzeti priredi piknik na Slovenski pristavi.

AVGUST

2. — Ohijska federacija KSKJ društvo priredi vsakoletni KSKJ dan v parku Sv. Jožefa na White Rd. Igrajo Vandrovci.

2. — Misijonska znamkarska akcija priredi piknik na Slovenski pristavi.

2. — Zelena dolina priredi piknik na svojih prostorih.

5. — Federacija slovenskih upokojenskih klubov priredi piknik na prostorih ADZ.

9. — Na Slovenski pristavi bodo skakalne in plavalne tekme, nato piknik. Igrajo Vandrovci.

16. — Fara Marije Vnebovzete priredi svoj žegnanski festival od 3. pop. do 9. zvečer v šolski dvorani.

16. — Piknik Štajerskega kluba v Zeleni dolini. Igrajo Vandrovci.

23. — Društvo Najsv. Imena pri Sv. Vidu priredi družinski piknik na Saxon Acres na White Road.

23. — SKD Triglav priredi piknik s športnim dnem v svojem parku.

SEPTEMBER

5. — Piknik Slovenske pristave.

7. — Piknik v jesenskem zatonu na Slovenski pristavi.

13. — Večerja z nad žarom pečeni piškami in ples v SDD na Recher Avenue.

13. — Zelena dolina priredi na svojih prostorih "Vinsko trgatve".

20. — Trgatev na Slovenski pristavi.

ček, in kadar boš srečal žensko, ki ji bo prav, takrat mi ga vrneš!"

"Torrej je moj — za vedno?" je jecjal stric. "Ne verjamem, da bi se rrazen na Turškem še kje drugje ženske obuvale v take drragotine..."

Stric Frasquito se je prisrčno poslovil. Komaj pa je bil sam v svoji sobi, se je lotil čevlčka in ga preiskoval od vseh strani, nazadnje je še povohal vanj.

Pa naglo je odmaknil nos in je skremžil obraz. Čevlček ni dišal po smirenjskih dišavah, po aloi in kadilu. kakor je mislil stric, da mora dišati, kamor je položila dražestna odaliska svojo nožico, nasprotno, navohal je smrad — in stric Frasquito je nagubil čelo in namrdnil lice — čuden duh je bil po — po — po surovem usnju in gnilem kleju.

Začetek ob 4. pop.

7. — Martinovanje Štajerskega kluba v dvorani pri Sv. Vidu. Igrajo veseli Slovenci.

7. — Klub slov. upokojencev v Newburghu priredi banket v SDD na E. 80 St. Začetek ob 5. pop.

14. — Slov. kulturno društvo TRIGLAV v Milwaukeeju priredi proslavo 20-letnice svojega obstoja v dvorani sv. Janeza na 84. in Cold Springs.

14. — Belokranjski klub priredi v Slov. domu na Holmes Avenue martinovanje. Igrajo "Veseli Slovenci".

22. — Fara Marije Vnebovzete priredi Zahvalni festival v šolski dvorani. Od 2. pop. do 9. zvečer.

22. — Dawn Choral Club SZZ priredi ob 4. popoldne koncert v SDD na Recher Avenue.

28. — Slov. telovadna zveza priredi praznovanje 20-letnice svojega obstoja s telovadnim nastopom, večerjo in s plesom v avditoriju pri Sv. Vidu.

29. — Pevski zbor Slovan poda koncert v SDD na Maple Heights, Ohio. Začetek ob 4. uri popoldne.

DECEMBER

6. — Pevski zbor Slovan poda svoj jesenski koncert v SDD na Recher Avenue. Začetek ob 4. pop.

JANUAR

23. — Slovenska pristava priredi "Pristavsko noč" v SDD na St. Clair Avenue. Igrali bodo Veseli Slovenci.

FEBRUAR

6. — "Roaring 20's" v Slov. nar. domu na St. Clair Ave.

7. — Klub slovenskih upokojencev za Holmes Avenue okrožje priredi večerjo in ples v Slovenskem domu na Holmes Avenue.

MAREC

6. — Večerja in ples kluba upokojencev na Waterloo Rd.

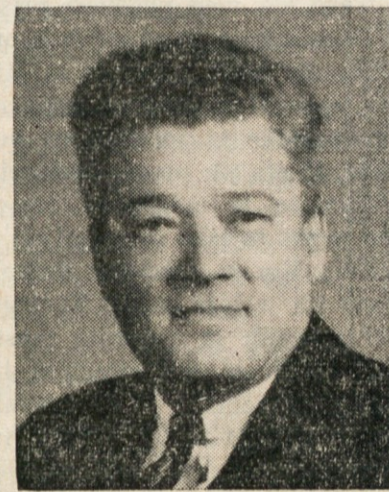
28. — Glasbena Matica poda svoj pomladanski koncert v SDD na St. Clair Avenue. Začetek ob 4. popoldne.

V BLAG SPOMIN

STIRINAJSTE OBLETNICE SMRTI NAŠEGA LJUBLJENEGA
SOPROGA IN OČETA

FRANK KOSICH st.

ki je umrl 13. julija 1956 v Clevelandu, Ohio

Let stira najst je že minilo, odkar Tebe več med nami ni, ali spomin na Tebe še živi in bo živel do konca naših dni!

Smrt je kruta, uniči up, razdre vezi, ostane le bolelost v srcu in spomin na prošle dni. Spavaj mirno v hladni zemlji!

Žalujoci ostali:

AUGUSTA — soproga

FRANK — sin

in njegova družina.

Cleveland, O. 13. julija 1970.

ZENINI IN NEVESTE!

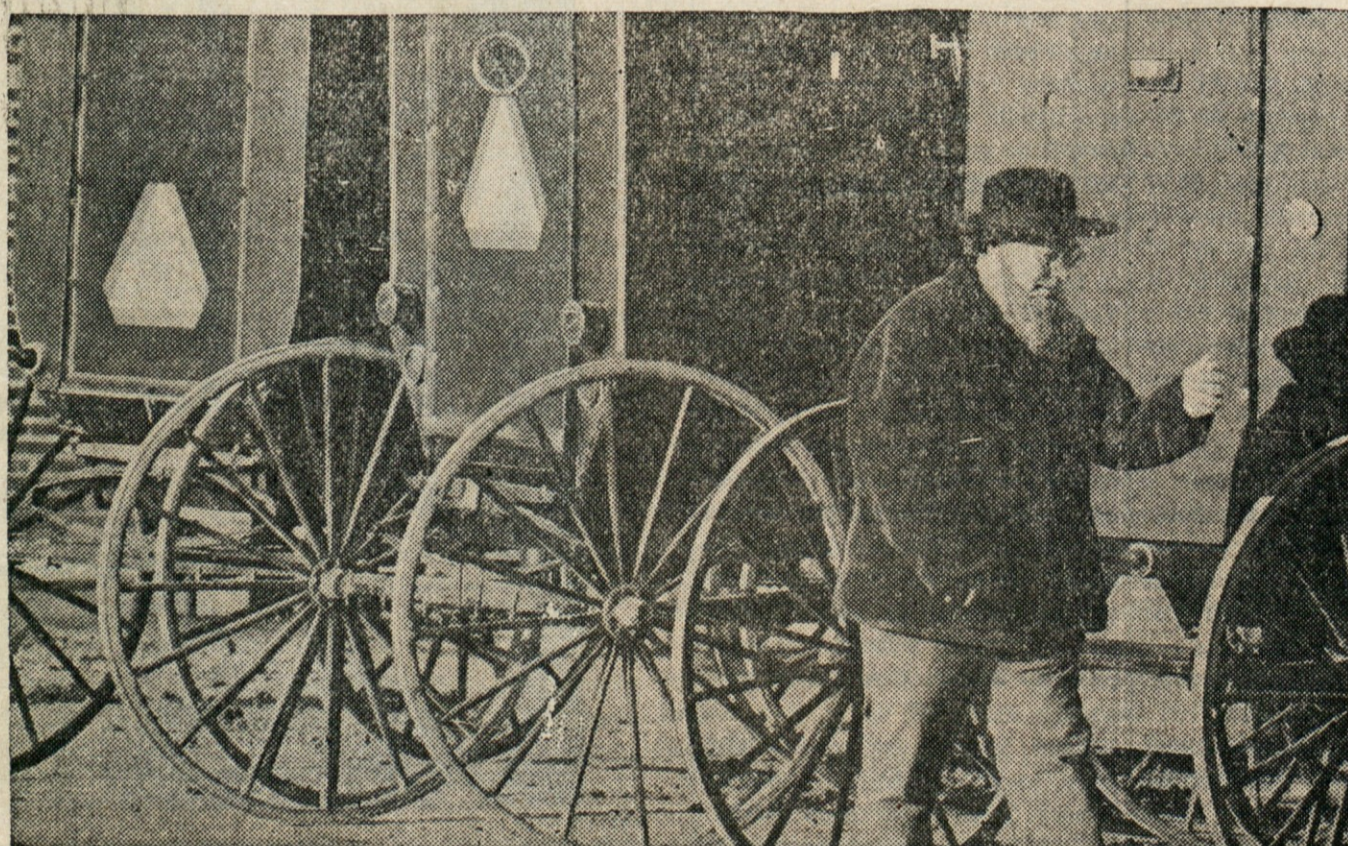
NASA SLOVENSKA UNIJSKA TISKARNA
VAM TISKA
KRASNA POROČNA VABILA
PO JAKO ZMERNI CENI

PRIDITE K NAM IN SI IZBERITE
VZOREC PAPIRJA IN ČRK

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Avenue

HEnderson 1-0628

BABJEVERNA ZNAMENJA na zadnjem delu amiških kočij v New Glarus, Wis. To so za ta kraj uradno predpisana svarilna znamenja za vsa vozila, ki se počasi premikajo.